

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
ว่าด้วยการลาออกรายการ

พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการเกี่ยวกับการลาออกรายการ การอนุญาตให้
ลาออก และการยับยั้งการลาออกรายการของข้าราชการ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นธรรม
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๑๘ (๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีว่าด้วยการลาออกรายการ
พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

“หนังสือขอลาออก” หมายความว่า หนังสือขอลาออกรายการ

ข้อ ๔ ข้าราชการผู้ใดประสงค์จะลาออกรายการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา
เหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง มีสาระสำคัญตามแบบหนังสือขอลาออกท้ายข้อบังคับนี้

ในกรณีที่อธิการบดีขอลาออกรายการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อนายกสภามหาวิทยาลัย
ภายใต้บังคับข้อ ๔ การยื่นหนังสือขอลาออก ให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า
สามสิบวัน ในกรณีที่ผู้ขอลาออกมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษ ผู้ขอลาออกรายการจะขออนุญาต

ลาออกก่อนล่วงหน้าน้อยกว่าสามสิบวันก็ได้ โดยแสดงเหตุผลความจำเป็นพิเศษนั้นในหนังสือขอลาออก

หนังสือขอลาออกที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่าสามสิบวัน โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก หรือที่มีได้ระบุวันขอลาออก ให้ถือวันถัดจากวันครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออกเป็นวันขอลาออก

ข้อ ๕ การลาออกจากราชการ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก เว้นแต่การอนุญาตให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ และตำแหน่งศาสตราจารย์ลาออกจากราชการ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้อนุญาต

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง ในกรณีที่อธิการบดีขอลาออกจากราชการ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยอนุญาตให้ลาออกตามมติสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ เมื่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งของผู้ขอลาออกจากราชการได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว ให้บันทึกวันยื่นหนังสือขอลาออกนั้นไว้เป็นหลักฐานและให้ตรวจสอบว่าหนังสือขอลาออกดังกล่าวได้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่าสามสิบวันหรือไม่ พร้อมทั้งพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสือขอลาออก และให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปแต่ละระดับเสนอความเห็นตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกตามข้อ ๕ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับรายงาน

ข้อ ๗ เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกตามข้อ ๕ ได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว ถ้าเป็นหนังสือขอลาออกที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่าสามสิบวัน หรือที่มีได้ระบุวันลาออก ให้พิจารณาว่าจะสั่งอนุญาตให้ผู้นั้นลาออกจากราชการหรือจะสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก โดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่พิจารณาเห็นว่า ควรอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ ให้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก และแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย

(๒) ในกรณีที่พิจารณาเห็นว่า ควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเนื่องจากจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ ให้มีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออกแล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย ทั้งนี้ การยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก จะยับยั้งได้ไม่เกินเก้าสิบวัน โดยสั่งยับยั้งได้เพียงครั้งเดียว และจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการใช้สิทธิทางการเมืองหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ขอลาออกเกินกว่าเหตุมิได้ และเมื่อครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งแล้ว ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

ในกรณีเป็นหนังสือขอลาออกที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อผู้มีอำนาจตามข้อ ๕ ได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว ให้มีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออกว่าจะอนุญาตให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่าสามสิบวัน ตามที่ผู้ขอลาออกได้ยื่นไว้หรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อจะได้

ทราบว่ามีหนังสือออกในกรณีดังกล่าวคือวันที่ระบุไว้ในหนังสือออก หรือวันถัดจากวันครบกำหนด
สามสิบวันนับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออก แล้วให้พิจารณาดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี

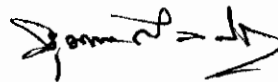
ข้อ ๘ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจตามข้อ ๕ มิได้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกตามข้อ ๗ (๑) และมีได้มี
คำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ออกตามข้อ ๗ (๒) ให้การขอลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออก

ในกรณีที่ผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการไปตามวรรคหนึ่ง หรือเนื่องจากครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง
การอนุญาตให้ลาออก ให้มีหนังสือแจ้งวันออกจากราชการให้ผู้ขอลาออกทราบภายในสิบห้าวันนับ
ตั้งแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการและแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบด้วย

ข้อ ๙ การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับ
เลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป
ไปชั้นหนึ่งหรือนายกสภามหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี อย่างช้าภายในวันที่ขอลาออก และให้ผู้ได้รับ
หนังสือขอลาออกส่งหนังสือขอลาออกจนถึงผู้มีอำนาจตามข้อ ๕ โดยเร็ว เมื่อได้รับหนังสือขอลาออก
แล้วให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๕ มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ขอลาออก

ข้อ ๑๐ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจ
ตีความวินิจฉัยปัญหาอันเกิดจากการใช้ข้อบังคับนี้ คำวินิจฉัยของนายกสภามหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชুমพล ศิลปอาชา)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี